

SAIMAAN AMMATTIKORKEAKOULU
Kulttuuri, Lappeenranta
Muotoilun koulutusohjelma
Kiviesine- ja korumuotoilu

Hanna Aav

MY HEART COLLECTION

Sydänaiheisia uniikkeja kaulakoruja

Opinnäytetyö 2010

TIIVISTELMÄ

Hanna Aav

My heart collection, 33 sivua, 2 liitettä

Saimaan ammattikorkeakoulu, Lappeenranta

Kulttuuri, Muotoilun koulutusohjelma

Kiviesine- ja korumuotoilun suuntautumisvaihtoehto

Opinnäytetyö 2010

Ohjaajat: Korutaiteilija Helena Lehtinen, Saimia

Yliopettaja Eija Mustonen, Saimia

Korutaiteilija Nelli Tanner

Opinnäytetyöni aiheena on sydän. Tutkielmassani keskityin sydämen historiaan elimenä eri kulttuureissa ja sydämen symbolin kulttuurihistoriaan. Produktio-osuudessa käsittelin sydäntä tunteiden elimenä. Sen pohjalta toteutin kahdeksan uniikin kaulakorun sarjan.

Asiasanat: sydän, korutaide, bioharts

ABSTRACT

Hanna Aav

My heart collection, 33 pages, 2 appendixes

Saimaa University of Applied Sciences, Lappeenranta

Degree Programme in Crafts and Design

Department of Stonework and Jewellery Design

Final Project 2010

Instructors: Jewellery artist Helena Lehtinen, Saimaa University of Applied Sciences

Principal lecturer Eija Mustonen, Saimaa University of Applied Sciences

Jewellery artist Nelli Tanner

The theme of my final project is heart. In the research part of my project I studied the history of the heart as an organ in different cultures and the process of how the heart-symbol was born. In the production part I made eight unique necklaces based on the heart and how it is viewed as the organ of feelings.

Keywords: heart, jewellery art, bioresin

SISÄLLYSLUETTELO

1. JOHDANTO	5
2. SYVENTÄVISTÄ OPINNOISTA	6
3. TUTKIELMA	9
4. PRODUKTIO	10
4.1 Alkuvaiheet	10
4.2 Materiaalimelnskausta ja sanoman mietintää	11
4.2.1 Biohartsia	14
4.3 Idea tarkentuu	16
4.4 Paikka keholla	18
4.5 Rajanvetoa ja valintatilanteita	21
5. VALMIIT TYÖT	22
5.1 Heartless	23
5.2 My heart has started to separate - kolmiosainen sarja	25
5.3 Somewhere along in the bitterness	27
5.4 Mine is not a new story - kolmiosainen sarja	28
6. POHDINTA	31
7. KUVALÄHTEET	32

LIITE 1: Korut mallin päällä

LIITE 2: Opinnäytetyön tutkielma

1. JOHDANTO

Valitsin opinnäytetyöni aiheeksi sydämen ja työstin aihetta jo syventävien opintojen aikana syksyllä 2009. Halusin aiheekseni jotain, joka olisi sekä konkreettinen että abstrakti. Eri kiinnostuksen kohteitani olivat esimerkiksi luonto, ihmisruumis, runot tai sanoitukset ja ihmisen mieli ja käyttäytyminen. Sydän tuntui todella omalta, ja siihen sisältyi tavalla tai toisella kaikki aikaisemmat aiheajatukseni: se on todella ruumiillinen ja lihallinen, ja myös symbolinen ja tulkittava. Sydän aiheena on kuitenkin pelottava: sydän on aiheena todella käytetty ja helposti niin kliseinen ja ilmeinen. Toisaalta sydän on minulle tärkeä ja läheinen aihe, joten halusin pysyä siinä.

Tutkielmassani tutkin sydämen historiaa niin elimenä kuin symbolinakin, ja produktio-osuuden tavoitteena oli valmistaa omannäköisiäni sydänkoruja löytäen kuluneesta aiheesta jotakin uutta.

2. SYVENTÄVISTÄ OPINNOISTA

Aloitin syventävät opinnot tutkimalla sydänaihetta kuva- ja lähdemateriaalien kautta. Keräsin materiaalia, joka muistutti minua sydäimestä tavalla tai toisella. Valitsin erilaisia ketjuja, letkuja ja muita pitkulaisia materiaaleja, koska ne muistuttivat minua valtimosta, laskimosta, aortasta ja muista sydäimestä lähtevistä verisuonista. Valitsin myös jollain tapaa eläviä tai lihallisia materiaaleja itse sydäntä varten, ja kolmiomaisia, oikean sydämen muotoa muistuttavia esineitä. Minua kiehtoo raja kauniin ja inhottavan välillä. Mietin, missä minun henkilökohtainen rajani näiden kahden käsitteen välillä on. Valitsin paljon materiaaleja, jotka tavallaan inhottivat minua, mutta joissa oli myös jotain kiehtovaa. Tämä liittyy vahvasti myös ajatukseeni oikeasta sydäimestä: koen sen kauniina ja kiehtovana, mutta samalla ajatus siitä sykkimässä rinnassani joka hetki, ja miltä se oikeasti näyttää on inhottava ja pelottava.

Aluksi työskentelin materiaalien kanssa vapaasti ja kummempia miettimättä: annoin käsieni tehdä ajatustyön. Käytin aluksi erilaisia pehmeitä materiaaleja kuten tekstiilejä, koska ne tuntuivat

Kuva 1 luonnos tekstiilistä

Kuva 2 luonnos pesusienestä ja tekstiilivyoista

elävämmiltä ja täten aiheeseen sopivammilta. Pehmeät materiaalit tuntuivat elävämmiltä ehkä siksi, että niitä voi muokata nopeasti ja spontaanista ja se on minulle ominainen tapa työskennellä. Kovat materiaalit tuntuivat ehkä liian kylmiltä ja kankeilta.

Työskentelytapani on prosessinomaista: kerään materiaaleja, yhdistelen ja muokkaan niitä vapaasti. Välillä pysähdyn katsomaan, mitä olen saanut aikaan, karsin osan pois ja työstän lisää pöydälleni jääneitä kokeiluja. Tehtyäni jonkin aikaa luonnoksenomaisia sydämiä halusin rakentaa tarkemman "pienoismallin" sydämestä: esineen, johon sisällyttäisin mahdollisimman tarkasti sydämen osat. Halusin tehdä tämän saadakseni paremman käsityksen sydämen rakenteesta, ja päästäkseni siitä eteenpäin. Helpommalta ja mieleisimmältä tuntui tehdä tämä esine valamalla biohartsista. Biohartsia on nestemäistä ainetta, jota sekoitetaan tietystä suhteesta kovettaja-aineeseen. Tähän sekoitukseen voi lisätä muun muassa väripigmenttiä, ja sen voi valaa esimerkiksi vahamuotteihin. Biohartsia on kasvipohjainen, myrkytön versio tavallisesta hartsista, joka on eräänlainen muovi. Se kovettuu kosketuskuivaksi muutamassa tunnissa ja täysin kuivaksi noin kahdessatoista tunnissa.

Kuva 3 olkatoppauksesta ommeltu sydän

Kuva 4 vahaan kastettu kangas, pyöränketju

Työskentelyn ohessa mietin materiaaleja ja niiden sanomaa tarkemmin. Kokeilin kovempia materiaaleja, joissa koin olevan jotain elävää tai lihallista. Löysin aikaisemmin joukon pieniä muovieläimiä, joista kokosin nyt sydämenmuotoisen kappaleen ja sulatin ne kuumailmapuhaltimen avulla yhteen (kuva 6). Sulatin kappaleeseen kiinni myös letkunpätkiä verisuoniksi. Tekniikka toi osaltaan elävyyttä kappaleeseen, koska se ei ole niin hallittu. Tätä kappaletta tehdessäni minusta tuntui, että olen päässyt eteenpäin työssäni. Eläinten käyttö sydämessä antaa vahvan, tunteisiin vetoavan viestin. En ollut vielä varma, millaisen viestin haluan työni antavan, mutta tämä oli hyvä alku.

Kuvat 4-5 biohartsisydän edestä ja takaa

3. TUTKIELMA

Mietin pitkään, miten rajaisin tutkielmani, sillä sydämestä on kirjoitettu kaikkialla. Eniten minua mietitytti se, että aikaa oli rajallisesti, joten en ehtinyt tehdä kovin laajaa tutkimusta siitä, mistä kaikkialta aiheestani saattaisi löytää tekstiä. Päätin rajata aiheeni löytämieni lähteiden perusteella sydämen historiaan elimenä ja symbolina kulttuurihistoriassa. Tämän lisäksi käsittelin tutkielmassani jonkin verran korutaidetta, jotta saisin paremman kuvan siitä, mitä sydän-aihetta on korutaiteessa jo käsitelty.

Tutkielman kirjoittaminen tuntui hyvältä ja asioita avaavalta, koska sain selkeämmän ja syvemmän kuvan sydämeen liittyvistä symbolistisista näkökulmista ja sen anatomian tutkimuksen prosessista. Sain myös visuaalisia ideoita siitä, mihin sydäntä on verrattu, miten sen muotoa on kuvattu ja mitä uskomuksia siihen liittyy ja on liittynyt.

Kuva 6 luonnos muovieläimistä ja -letkusta

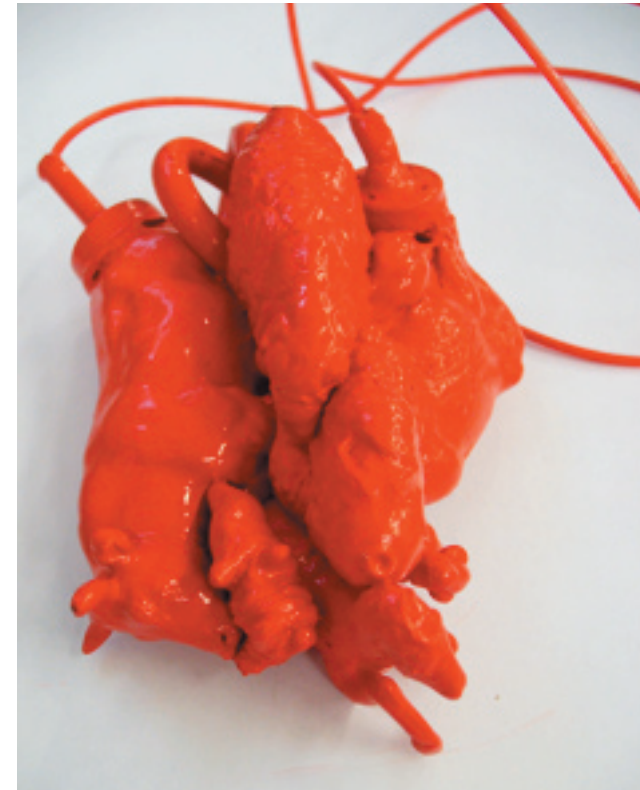

4. PRODUKTIO

4.1 Alkuvaiheet

Jo alkuvaiheessa minulle oli selvää, että haluan käsitellä sydäntä tunteiden elimenä, ja että koruissani yksi tärkeimmistä asioista on niistä välittyvä tunnelma. Halusin tehdä jotakin herkkää, jotakin ajatuksia herättävää ja jotakin jopa aggressiivista tai väkivaltaista. Halusin tehdä jotakin kantaa ottavaa, mutta vielä enemmän tunteisiin vetoavaa.

Kokeilin vielä paljon eri materiaaleja, mutta keskityin ”eläinsydämiin”, eli sulatin muovisia lelueläimiä yhteen aidon sydämen muotoa mukailevaksi kappaleeksi ja kiinnittämällä niihin putkea sain aikaan kaulakoruja. Putki kuvaa sydäimestä lähteviä verisuonia. Sydämistä tuli aika mielenkiintoisia, rankkojakin. Niistä syntyi kuitenkin valmiita ja hienoja ehkä liiankin helposti. Päätin laittaa ne sivuun toistaiseksi, koska tällä hetkellä ne hallitsivat työtäni liikaa. Lisäksi niiden viesti voi viitata koe-eläimiin ja se ei välttämättä ole produktioni sanoma. Yritin miettiä jokaisen materiaalin kohdalla, mitä ne kertovat, ja mitä mielikuvia niihin liittyy. Koin sen todella hankalaksi ja se vaikeutti työskentelyäni.

Kuva 7 kaulakoru muovieläimistä ja -letkusta

Tein biohartsista valamalla "nyrkkisydämiä" painamalla oman nyrkkini vahaan. Hain tässä sitä ajatusta, että sydämen sanotaan olevan nyrkin kokoinen. Tein sydämeistä ontton ja kirkkaan. Pidän kielikuvasta mutta kappale ei toimi kirkkautensa vuoksi. Myöhemmin maalasin nyrkkisydänten pintaa oranssinpunaisella hartsilla hakien vereslihan tuntua, ja niistä tuli paljon osuvampia ja elävämmän näköisiä. Kielikuva liittyy kuitenkin vain sydämen fyysiseen olomuotoon ja haluan kuvata sydäntä syvällisemmin.

4.2 Materiaalimelkskausta ja sanoman mietintää

Jatkoin koko sarjan miettimistä: töiden nimiin ja tunnelmiin liittyviä sanontoja ja metaforia, ja materiaalivalintoja. Halusin töideni kuvaavan sydämen eri olotiloja: tunnetiloja, tunnelmia, ja sydämeen liitettäviä luonteenpiirteitä. Halusin nimetä työni sydämeen liittyvien sanontojen, lausahduksien tai runojen mukaan jättäen kuitenkin teoksille tulkinnanvaraa.

Kuva 8 biohartsiin valettuja nyrkkisydämiä

Mahdollisia sarjani osia voisivat olla

- Intohimoinen, heikullinen sydän
- Naiivi, hento sydän
- Eloton sydän
- Pirstaleina oleva sydän
- Lannistunut/lyhistynyt sydän
- Ristiriitainen, rakkauden sokaisema sydän
- Materialismisydän

Ostin "lihallisen" näköisiä eri punaisen sävyisiä karkkeja ja leikin niillä, sahasin niitä auki ja päällystin biohartsilla. Niistä tuli ihanan herkullisia, heikullisia ja lihaisia. Hain karkin kanssa työskennellessäni tunteita intohimoiseen ja naiiviin sydämeen. Yhdistin muovisia "kristalleja" biohartsin ja karkkijuttuihin. Kokeilut näyttivät hyviltä, mutta yhdistämisen syy oli vaan se, että se miellytti silmää. Sen lisäksi tein muutamia tekstiilikokeiluja, joissa rypytti kangasta ompelemalla saadakseni siihen elävyyttä. Kokeiluista ei kuitenkaan tullut tarpeeksi vaikuttavia, koska ne olivat enemmän koristeiden näköisiä, kuin lihallisten sydänosien. Huomasin, että pöytäni alkoi näyttää liiankin punaiselta.

Kuva 9 biohartsilla maalattuja karkkeja

Kuva 10 luonnos tekstiilistä

Naiivit sydämet mietityttivät minua. Halusin niiden olevan herttaisia ja herkkiä sortumatta turhaan "söpöilyyn". Niiden on oltava uskottavampia. Mietin, että naiviushan on juuri sitä, ettei tiedosta välttämättä asioiden realiteetteja ja varjopuolia ja halusin sen näkyvän töissäni. Tein kokeiluja, joissa vaaleanpunaisen keskellä olisi jotain tummaa ja kylmää, mutta en päässyt kovin pitkälle.

Keksin yhdistää Japanista tuomiani kristallisokerikiteitä punaisten huulikarkkien kanssa. Venytin karkkia kimpaleeksi liimaamani sokerin päälle. Näin sain siihen lihaisen pinnan, jonka läpi valkoinen sokeri kuultaa. Ajatuksena oli se, että naiiviudessa juuri se sokeri, huuma, tuo sydämeen painoa. Lopputulos on herkullinen, mutta se ei anna naiivia mielikuvaa, vaan se sopisi ulkomuodoltaan paremmin vaikkapa hekuma-sydämeiksi. Koska naiivi sydän ei tuntunut onnistuvan, rajasin sen ainakin toistaiseksi pois.

Kuva 11 luonnos naiivista sydäimestä (biohartsii, karkki, muovisika)

Kuva 12 luonnos naiivista sydäimestä (biohartsii, sokeri)

4.2.1 Biohartsia

Biohartsissa sopivaa on se, että siihen ei itsessään liity mielikuvia, ja näin voin aloittaa tunnelmanluomisen puhtaalta pöydältä. Siihen saa helposti eri värejä, erilaisia pintoja ja erilaisia muotoja, siksi koen sen kanssa työskentelyn hyvin vapaaksi ja vapauttavaksi.

Karsin pöydältäni punaista, ja siirryin tekemään biohartsista "onnettomampia", ruskea- ja harmaasävytteisiä sydämiä. Kokeilin tehdä karkkikappaleista biohartsivaluja, jolla niistä saisi kestävämpiä. Samalla niihin tuli tietenkin ihan eri tuntu. Valoin biohartsia, lähinnä biohartsimalleja kaikesta, mitä pöydälläni jo oli: karkeista, kivistä, ja muovieläimistä.

Mietin särkynyttä sydäntä työstäessäni, miten paljon tekemieni töiden lisäksi esimerkiksi tekotavalla on merkitystä: onko esimerkiksi palasina oleva sydän sahattu siististi vai revitty paloiksi. Tulostin kuvia töistäni, kokeilin eri yhdistelmiä, kirjoitin miellelyhtymiä kappaleistani ja karsin paljon. Keskityin elottomiin sydämiin ja harmaanruskeaan värimaailmaan.

Kuva 13 biohartsivaluja karkeista

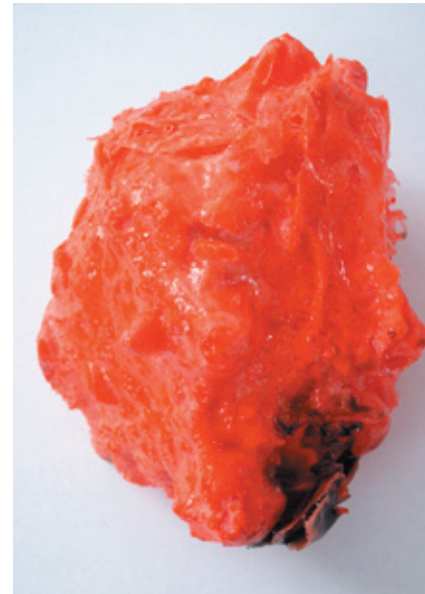

Kuva 14 vahaan valettua biohartsia

Tein lisää biohartsivaluja. Niihin oli vaikeaa saada niihin oikeanlainen sävy, jotta niistä tulee tavalla tai toisella lihallisia. Kokeilin rakentaa kevyttä ja onttoa sydäntä maalaamalla pelkän pinnan hartsia kuperiin vahamuotteihin. Tein niitä muutaman ja liimasin ne yhdeksi kappaleeksi. Tein reiän onttoon sydämeen ja tahrasin sen mustalla hartsilla. Se voisi olla kuiviin vuotava kärsivä sydän, josta on enää vain kuori jäljellä.

Kuva 15 pöytäni materiaalikirjoa

Kuva 16 luonnos ontosta sydäimestä (bioharts)

Kuva 17 biohartsia ja -valuja

4.3 Idea tarkentuu

Päivitystä listaan, millaisista osista sarjani voisi koostua:

1. Intohimoinen sydän

- Lihaisa materiaali, kuten huulikarkit, tulisen punainen hekumallinen väri, pehmeä, mutta kiinteä, keholla rintakehän kohdalla. Mahdollisesti eri versioita myös lopullisessa sarjassa.

2. Naiivi sydän

- Hento, viaton väri, kuten vaaleanpunainen, näennäisen hento/kevyt, todellisuudessa painoa. Sisällä jotain tummaa ja painavaa, sillä naiivi sydän on tavallaan itsepetollinen. Materiaalina karkki, joka on yhdistetty mahdollisesti kiveen.

3. Eloton sydän

- Tapettu, elämän kovettama sydän. Ruskea/harmaa, kova, kylmä, painava, materiaalina hartsi. Paikka keholla suunnilleen mahan korkeus, "sydän mahassa", venyvä ja kevyt ketju, jotta kappaleen paino ja mahaan valahtamisen liike korostuu. Materiaalina biohartsi.

4. Rikottu/särkynyt sydän

-Esimerkiksi muovieläimet, joita on sahattu ja jälleen sulatettu yhteen. Väkivaltainen, muttei liian huutava. Sydän voisi olla mahdollisesti myös ohuesta biohartsikuoresta koottu.

5. Pelokas/hermostunut sydän

- Kurkulla, tunteesta, jolloin "sydän hyppää kurkkuun". Se voisi olla ehkä puolikas sydän ajatuksena se, että osa sydäimestä olisi kurkun sisällä, karhea/piikikäs reuna kurkulla, puristava ketju. Materiaalina biohartsi.

6. Katkera sydän

- Pieni, tummunut, kiinteä biohartsisydän.

7. Kärsivä sydän

- Ontto, kevyt, kuiviin vuotanut, lihaisa hartsikuori, jossa mustunut reikä. Väri voisi olla myös haalistunut tai tummunut. Sarja, jossa sydän painuu enemmän ja enemmän kokoon ja muuttuu elottomammaksi. Materiaalina biohartsi.

Tein versioita kurkussa olevasta, särkyneestä ja katkerasta sydäimestä. Viime aikoina hartsivaluillani on ollut tapana kuumeta ja rikkoontua, joten epäonnistumisiakin oli. Eniten työstin kärsivää, tyhjiin vuotanutta sydäntä. Tarkoitukseni on tehdä aiheesta kolmen työn sarja, jossa onntto hartsisydän painuu vaihe vaiheelta kasaan. Ajattelin saavani biohartsin kasaan ompelemalla, mutta se vain repesi, eivätkä eri liimat, joita kokeilin, pitäneet tarpeeksi. Lopulta keksin, että kun irrotan juuri ja juuri kosketuskuivan hartsin vahamuoteista, se on vielä niin pehmeää ja venyvää, että sen saa varovasti ompelemalla muotoonsa. Kappale jähmettyy ajan kanssa enemmän, mutta se on vain hyvä, koska ommelten ei näin ollen tarvitse olla vahvoja.

Sarjan kehittyessä huomasin hekumasydämen jäävän muiden varjoon. Naiivista sydäimestä olin luopunut jo aikaisemmin. Sarjastani tuli lopulta synkempi kuin alun perin ajattelin, koska sain ilmaista synkempiä aiheita paremmin.

Kuva 18 kasaan painunut biohartsisydän

Kuva 19 hekumasydän (karkki, biohartsii)

4.4 Paikka keholla

Mietin eri kiinnitystapoja, ja niiden merkityksiä. Halusin korujeni sijoittuvat keholla lähelle sydäntä, ellen sitten halua sanoa jotain erityistä sillä, mihin kohtaan keholle korut sijoittuvat. Toisaalta sama sijainti toisi sarjalleni yhtenäisyyttä, toisaalta joihinkin aiheisiini sopisi erilainen sijoittelu. Ahdistunut, jännittynyt tai pelokas sydän voisi sijaita lähellä kurkkua viitaten tunteeseen, jolloin "sydän hyppää kurkkuun". Kauempana oikean sydämen sijainnista keholla voisi olla tunteeton, lamaantunut, lannistunut tai luovuttanut sydän.

Aikaisemmin mietin käyttäväni kiinnityksessä kumiletkuja, koska ne muistuttavat minua verisuonista, mutta tässä vaiheessa ne alkavat tuntua liian kliinisiltä ja elottomilta. Olisi mielenkiintoista käyttää kaikissa koruissani erilaisia ketjuja, koska ketjut ovat ehkä yleisin riipusten kiinnitystapa ja "sydänkorut" ovat ehkä kaikkein yleisimpiä ja kliseisempiä koruaihteita. Omassa sarjassani ei ole juuri mitään, mikä muistuttaisi klassisia sydänkoruja, joten minusta olisi hauska tuoda niihin tällainen yksittäinen klassinen elementti.

Kuva 20 erilaisia ketjumateriaaleja: muovia, lankaa, sukka-housua, kupari- ja pyöränketjua

Elottomaan sydämeeni haluisin venyvän ja kevyen ketjun, koska haluan sen päälle laitettaessa valahtavan mahaan, ja että sen paino tuntuu. Ongelmana onkin löytää tai tehdä ketju, joka venyy, ja jossa on samanlaista lihallista tuntua kuin sydänosassakin. Tein koeversion sukkahoususta, josta voisi kyllä saada toimivan, mutta sitä pitää vielä kehitellä. Minua häiritsee se, että sukkahousu saattaa antaa väärän viestin, koska se assosioidaan muun muassa naiseuteen ja turhamaisuuteen. Toisaalta ne liittyvät vahvasti kehoon, mikä taas tukee teemaani. Sukkahousun lisäksi kokeilin muun muassa silikoninauhaa, joka venyvyytensä puolesta toimisi loistavasti, mutta siinä ei ole haluamaani tuntua.

Rakensin malliksi ronskia kupariketjua. Sitä voisi hyödyntää kaikissa koruissani, jos siitä tekisi eri teemoihin sopivaa. Joihinkin sopii vahvempi ja paksumpi ketju, toisiin herkempi, toisiin oheneva ja pienenevä. Ketju voisi osassa koruista olla blitsattua (mustaa), osassa siistittyä ja osassa kaikki juotosjäljet jätetty näkyviin. Valahtamisen tunteen saa sillä, että ketjun viimeiset lenkit ovat silikoninauhaa. Tein kokeita virkkaamalla erilaisia lankoja, päällystämällä niitä biohartsilla ja tehden biohartsilenkkejä valamalla. Tavoitteenani on luoda

Kuva 21 erilaisia ketjuyhdistelmiä

moniulotteista ketjua, joka toisi lisää töihini, ja sopisi niiden maailmaan.

Tein ensin monenlaisia lenkkejä, muun muassa tekstiilistä, erilaisista langoista, sukkahoususta, hartsista ja kuparista. Kasasin niistä ketjuja, joita yhdistin sydänsiiniin. Mitä enemmän leikin ketjumateriaalien kanssa, sitä enemmän minusta tuntui että ketjut ovat liian rauhattomia. Hylkäsin osan materiaaleista ja keskityin lähinnä kupari- ja sukkahousuketjuihin. Sukkahousu on siitä hyvä materiaali, että se on ohutta ja huokoista, ja helposti muokattavaa eri muotoihin. Tein siitä monenlaisia, monen värisiä ja monen kovuisia lenkkejä maalaamalla sitä hartsilla ja pigmentillä. Päädyin kaikissa koruissa samankokoista avolenkkistä kupariketjua, jota joko tummensin blitsillä tai käytin sellaisenaan. Annoin ketjun lenkkien jäädä epätasaisen värisiksi ja pyöreiksi, koska näin ne olivat mielestäni elävämpiä.

Kuva 22 biohartsilenkkejä

Kuva 23 sukkahousulenkkejä, osa biohartsilla maalattuja

4.5 Rajanvetoa ja valintatilanteita

Jätin loppuvaiheessa kurkkuun hyppäävän sydämen pois lopullisesta sarjasta. Sydänosasta tuli osuva, kasvainta muistuttava ja litteähkö, koska halusin sen näyttävän visuaalisesti siltä, että sydän on osittain kurkun sisällä. Halusin tähän työhön kaulalle puristettavan ketjun, jonka voisi vetää kireäksi koukun avulla. "Kurkkusydän" jäi kuitenkin pois sarjasta, koska en ehtinyt kehittää sitä tarpeeksi pitkälle, ja se olisi jäänyt erilliseksi.

Korvasin särkyneen sydämen ajatuksessa sahatut ja taas yhteen sulatetut eläinsydämet moniulotteisilla hartsisydämillä, koska niitä oli helpompi muokata oikeanlaisiksi eikä niissä ollut valmiita mielikuvia, joita muovieläinten käytöstä syntyy.

Kuva 24 paloiksi sahattu ja jälleen yhteensulatettu muovieläimistä rakennettu sydän

Kuva 25 keskeneräiseksi jäänyt sydän kurkulla (biohartsin, sukka-housu)

5. VALMIIT TYÖT

Valitsin lopulliseen sarjaani kahdeksan kaulakorua. Kaikki sydänosat on valmistettu biohartsista, ja ketjut ovat osittain kupariketjua ja osittain joko hartsilla käsiteltyä tai sellaisenaan käytettyä sukkahoususta valmistettua ketjua. Nimesin työni The Fray- nimisen rock-yhtyeen sanoituksista otettujen otteiden mukaan. Mielestäni heidän musiikissaan on samanlaista haavoittuvaisuutta ja kaihoa, jota töissäni on.

5.1 Heartless

Tämä teos syntyi osittain onnettomuuden kautta, mutta nautinkin biohartsin kanssa työskennellessä paljon juuri yllätyksellisyydestä ja arvaamattomuudesta.

Tuntemattomasta syystä biohartsivalu, jonka tein tälle työlle, kuumeni ja sen vahamuotti alkoi sulaa. Yritin pelastaa sitä parhaani mukaan, ja pidin sitä käsissäni, jotta siihen jäisi oikeanlainen muoto, ja paikkasin siihen syntyneitä reikiä. Kappaleeseen tuli hyvä väri vaihtelu siksikin, että sula vaha sekoittui osaksi hartsiin. Kappale on myös osuvan painava ja orgaanisen näköinen. Se on oikealla tavalla lihallisen näköinen. Se muistuttaa lihakimpaletta.

Ketjuun halusin venyvyyttä ja keveyttä, koska halusin itse sydämen painon tuntuvan ja halusin siihen

Kuva 26

myös tunteen siitä, kun sydän valahtaa vatsaan. Kiinnitin sydämen kahdesta kohdasta kupariketjua, ja niiden väliin kahta eriväristä sukkahousuketjua, joista toista oli käsitelty hieman biohartsilla ja toista ei. Käsittelemättömästä sukkahoususta sain koruun haluamaani venyvyyttä.

Tiedän, että ajan myötä sukkahousun venyvyys vähenee ja ketju jää kauttaaltaan pidemmäksi, mutta se ei mielestäni haittaa korun ajatusta. Harkitsin myös käyttäväni tässä työssä silikonilankaa korostaakseni venymisefektiä ja tehdäkseni siitä pitkäkestoisemman, mutta lanka oli lopulta liian eri maailmasta muun korun ja sarjan kanssa.

5.2 My heart has started to separate – kolmiosainen sarja

Lähtökohtana sarjalle oli ajatus särkyneestä sydäimestä. Päätin tehdä aiheesta kolmiosaisen sarjan, koska se kertoo tarinaansa syvemmin ja minusta tuntui liian rajoittavalta ilmaista ajatukseni vain yhdessä korussa.

Käytin kaikissa kolmessa korussa materiaalina ohuita koveria biohartsia "kuoria", joita olin valanut vahaan. Revin niitä paloiksi ja täytin niillä uuden vahaisen valumallin, johon kaadoin uutta hartsia. Näin kappaleesta tuli kokonainen ja moniulotteinen, ja pidin siitä heti. Yhdistin valuvaiheessa vahamuottiin myös pieniä palasia luonnonsientä, jotka muistuttavat verisuonia. Ne loivat kappaleeseen moniulotteisuutta. Tein sydänosasta monia versioita, joista yhden sahasin kahtia ja toisen sahasin pienempiin osiin.

Sarjan ensimmäinen koru on puoliksi jaettu sydän, ajatuksena rakastavaisten sydänriipukset, josta on puolikas molemmilla. Tässä puolikkaat ovat kuitenkin yhdessä korussa, yhdellä ihmisellä. Sarjan toisessa osassa sydän on palasina ympäri ketjua. Kiinnitin

Kuva 27

sydänosat poraamalla niihin reiät ja pujottamalla sukkahousulenkkiä niistä. Sen jälkeen maalasin lenkit oikeanvärisiksi ja ne kovettuivat. Sarjan kolmas osa on sydän, joka on yhdessä osassa, mutta siinä näkyvät sen sisällä olevat riekaleet, ja siinä on haavoittuvaisuutta. Ajatuksenani tässä oli särkymisestä selvinnyt, nyt jo kokonainen sydän.

Kuva 28

Kuva 29

5.3 Somewhere along in the bitterness

Halusin tästä sydäimestä hieman pienemmän kuin muista, koska mielikuvani katkeroituneesta sydäimestä on, että sen on pieni, tumma, kylmä ja kova. Se viittaa viikinkien käsitykseen rohkeasta sydäimestä, joka oli vastaavanlainen, pieni, kylmä ja veretön. He kokivat suuren ja verta täynnä olevan sydämen pelkurin sydämeiksi.

Koska itse sydänosa on melko pieni ja yksinkertainen, halusin ketjusta suhteellisen eleettömän. En halunnut ketjun vievän voimaa itse koruosalta. Päätin käyttää elävän tummaksi blitsattua kupariketjua, jonka yhdistää muutama musta suurempi biohartsilla kovaksi käsitelty sukkahousulenkki.

Kuva 30

5.4 Mine is not a new story – kolmiosainen sarja

Ajatuksena tähän työhön oli ontto, tyhjiin vuotanut sydän, josta on vain kuori jäljellä ja joka lyyhistyy kasaan. Päätin tehdä tästäkin kolmiosaisen sarjan saadakseni kuvattua eri vaiheet sydämen lyyhistymisestä.

Ensimmäisestä osasta (kuva31) tein punaisista hartsikuorista yhteen ompelemalla sydämenmuotoisen, mutta ontton kappaleen. Lisäsin kappaleeseen elävyyttä maalaamalla sen pintaa tummemman punaisella ja mustalla hartsilla. Halusin näin myös tuoda esiin vaikutelman siitä, että sydän on vuotanut tyhjiin. Kiinnitin sydämen ketjuun pujottamalla sukkahousuosan ketjusta sydämen läpi ja kiinnittämällä sen sitten hartsilla. Näin sydän on konkreettisesti lävistetty, jonka seurauksena se on vuotanut kuiviin.

Seuraavissa kahdessa osassa sydän rutistuu kasaan. Minulla oli suuria teknisiä vaikeuksia näitä kahta työtä tehdessäni, sillä sydämet piti rutistaa kokoon langan tai liiman avulla ja kappaleissa oleva jännite oli liian suuri

Kuva 31

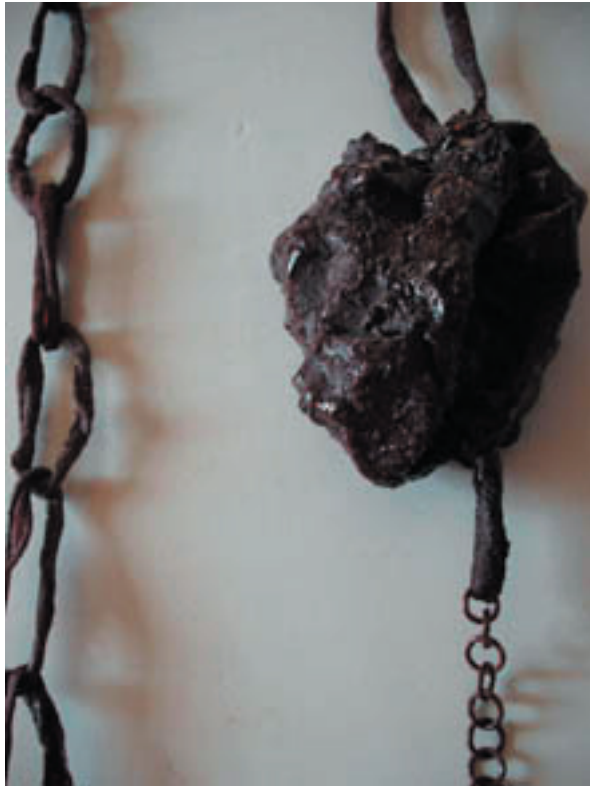
pitämään kappaletta kasassa. Huomasin kuitenkin, että jos biohartsiosat irrottaa vahasta juuri, kun ne ovat kosketuskuivia, hartsia on vielä sen verran pehmeää, että sitä pystyy ompelemaan.

Halusin sarjan ensimmäisen osan olevan elävän punainen, toisen (kuvat 32-33) mustunut, ja kolmannen (kuvat 34-35) haalistunut. Väreissä oli ideana palava puu: palaessaan puu hehkuu punaisena, palanut puu on mustaa, tarpeeksi palettuaan se hajoaa vaaleaksi tuhkaksi. Oikean sävyistä haaleutta oli hankala saada pigmenteillä aikaan, joten sekoitin kolmannen sydämen sekä sydänosaan että sukkahousuketjuosaan oikeaa tuhkaa. Kiinnitin nämä kaksi koruosaa ketjuun samalla tavalla kuin ensimmäisenkin.

Kaikissa kolmessa korussa osa sukkahousulenkeistä on liikkuvia, ja osa yhdeksi pidemmäksi pätkäksi kiinnittyneitä. Tämä, ja sydänosien keveys mahdollistaa sen, että päälle puettaessa sydänosa ei ole ketjun päässä, vaan se on vasemmalla puolella rintaa, oikean sydämen kohdilla, ja loppuketju roikkuu siitä alempana.

Kuva 32

Kuva 33

Kuva 34

Kuva 35

6. POHDINTA

Sydämen käyttö aiheena oli valtava haaste, ja se aiheutti minulle paljon päänvaivaa. Olin hyvin tietoinen siitä, miten paljon sitä on käytetty aiheena korussa, ja miten laaja aihe se on. Toisaalta minua kiehoi sydämen haastavuus aiheena: halusin löytää jonkin uuden näkökulman tai tekotavan niin puhki kuluneeseen aiheeseen. Tiesin myös, että jos aihe vain pysyy minulle mielekkäänä, niin siinä on minulle jotain mistä jatkaa töitä tulevaisuudessa pitkänkin aikaa.

Niin työskentelytapa, materiaalit kuin aihekin olivat minulle tässä projektissa hyvin ominaiset. Pidin yllä jonkinlaista aikataulua ja viikoittaisia tavoitteita, mutta en tehnyt niistä tarkkoja. Tarkat aikataulut eivät sopisi työskentelytapani, joka on spontaani ja intuitiivinen. Aikataulussani pysyin muuten hyvin, mutta produktion loppuvaiheilla tuli kiire ja tein pitkää päivää. Oli

kuitenkin hyvä huomata, että saan tarvittaessa kaivettua itsestäni voimat tehdä intensiivisesti pitkiä päiviä, ja saada projekti valmiiksi.

Onnistuin tavoitteissani hyvin. Aihe pysyi minulle mielekkäänä koko prosessin ajan, ja vaikka sen laajuus ja kaikki mahdollisuudet saivat usein pääni pyörälle, en lannistunut. Töistäni tuli mielestäni itseni näköisiä ja niissä on vahva kädenjälki. Vaikka aiheeni kanssa työskentelyyn voisi käyttää vaikka vuosia, eivät koruni ja ajatukseni jääneet keskeneräisiksi. Jouduin karsimaan itselleni tärkeitä ideoita, mutta tiedän että voin jatkaa niiden kanssa työskentelyä myöhemmin. Olen todella tyytyväinen koruihini ja olen iloinen siitä, että sydän-aiheessa riittää vielä paljon käsiteltävää ja paljon mistä jatkaa tulevaisuudessa.

7. KUVALÄHTEET

Kuvat 1-35, sekä kuvat mallin päällä Hanna Aav 2010

LIITE1: KORUT MALLIN PÄÄLLÄ

LIITE 2: OPINNÄYTETYÖN TUTKIELMA